31971R1696

4.8.1971. *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* L 175/1

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 1696/71
(1971. gada 26. jūlijs)
par apiņu tirgus kopīgo organizāciju

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 42., 43., 113. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

tā kā lauksaimniecības produktu kopīgā tirgus darbībai un attīstībai jānorit reizē ar kopējās lauksaimniecības politikas izveidi un tā kā šajā politikā jo īpaši ir jāietver lauksaimniecības tirgu kopīga organizācija, kas var izpausties dažādos veidos atkarībā no attiecīgā produkta;

tā kā apiņu ražošana Kopienā ir jo īpaši nozīmīga dažu Kopienas reģionu ekonomikā; tā kā dažiem lauksaimniekiem šajos reģionos apiņu ražošana veido lielāko daļu to ienākumu;

tā kā, ņemot vērā to, ka dārzeņu sulas un apiņu ekstrakti nav uzskaitīti Līguma II pielikumā, tie ir izslēgti no tajā ietverto noteikumu piemērošanas attiecībā uz lauksaimniecību, lai arī tie attiecas uz apiņiem; tā kā tomēr, ņemot vērā to, ka attiecīgie produkti kopumā ir savstarpēji aizvietojami, šī situācija var ierobežot kopējās lauksaimniecības politikas sekas attiecībā uz apiņiem; tā kā pasākumi, kas pieņemti par apiņiem attiecībā uz tirdzniecību ar trešām valstīm, ievērojot 113. pantu, un realizācijas kārtība, kas pieņemta par apiņiem, ievērojot 235. pantu, būtu jāattiecina arī uz dārzeņu sulām un apiņu ekstraktiem;

tā kā starptautiskā tirdzniecība tradicionāli ir bijusi ļoti nozīmīga apiņu audzētājiem un lietotājiem Kopienā; tā kā līdz šim galvenā peļņa no Kopienas produkcijas ir iegūta, pateicoties tās konkurētspējai pasaules tirgū, kā arī elastīgai produkcijas kvalitātes un kvantitātes pielāgošanai noieta tirgiem; tā kā tirgu kopīgās organizācijas rezultātā nevajadzētu notikt nekādām būtiskām izmaiņām šajā situācijā, bet ar attiecīgiem pasākumiem tai vajadzētu veicināt produktu kvalitātes uzlabošanos un aizsargāt ražotājus no jebkādas to pašreizējā dzīves līmeņa pazemināšanās;

tā kā visā Kopienā būtu jāievēro kvalitātes politika, īstenojot noteikumus attiecībā uz izcelsmes apzīmējuma sertifikāciju kopā ar noteikumiem, kas parasti aizliedz laist tirgū produktus, par kuriem nav izsniegts sertifikāts, vai, attiecībā uz ievestiem produktiem, tādus, kuri neatbilst līdzvērtīgām obligātajām kvalitatīvajām īpašībām; tā kā būtu jāparedz standarta kvalitātes definīcija, uz kuru var atsaukties tirdzniecības darījumos un kura nodrošinātu apmierinošu tirgus saskaņošanu;

tā kā ir vajadzīga pietiekama informācija par pašreizējo tirgus situāciju Kopienā un par tās attīstības perspektīvām; tā kā šajā ziņā fakts, ka produkcijas lielu daļu tirgo saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti pirms ražas novākšanas un pat uz vairākiem gadiem, var atvieglot tirgus attīstības iepriekšēju plānošanu; tā kā tādēļ būtu jāparedz visu līgumu reģistrācija attiecībā uz Kopienā izaudzēto apiņu piegādi; tā kā tomēr šī informācija būtu jātur slepenībā, lai nodrošinātu attiecīgajām personām, ka to izmantos tikai statistikai un lai tādējādi iegūtu pilnīgi objektīvu informāciju;

([1]) OV C 66, 1.7.1971., 28. lpp.

tā kā lai stabilizētu tirgus un nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni lauksaimniecībā nodarbinātajiem Kopienas iedzīvotājiem un samērīgas cenas patērētāju apgādei, būtu jāveicina apgādes centralizācija un audzētāju veiktu vienotu produkcijas pielāgošanu tirgus prasībām;

tā kā šim nolūkam audzētāju iedalījums grupās, kas pieprasītu saviem locekļiem ievērot kopīgus noteikumus, var veicināt Līguma 39. panta mērķu sasniegšanu; tā kā šos mērķus var sasniegt, jo īpaši, ne vien iedalot audzētājus ražotāju grupās, bet arī veidojot šo grupu apvienības;

tā kā, lai izvairītos no jebkādas ražotāju diskriminācijas un lai nodrošinātu jebkādas veiktās darbības vienotību un efektivitāti, būtu jāparedz tādi nosacījumi visai Kopienai, kas jāpilda ražotāju grupām un grupu apvienībām, lai dalībvalstis tās atzītu; tā kā, lai panāktu efektīvu apgādes centralizāciju, ir vajadzīgs jo īpaši, lai grupas un apvienības būtu ekonomiski dzīvotspējīgā lielumā un lai ražotāju grupu dalībnieku pilnīgi visu saražoto produkciju laistu tirgū vai nu tieši grupa, vai apvienība, vai ražotāji saskaņā ar kopīgiem noteikumiem;

tā kā būtu jāparedz pasākumi, kas aprēķināti, lai atvieglotu šo grupu izveidi un darbību; tā kā šim nolūkam dalībvalstīm būtu jāļauj piešķirt tām atbalstu, ko daļēji finansētu Kopiena; tā kā šāda atbalsta apjoms tomēr būtu jāierobežo un tas būtu jānosaka kā pagaidu un samazināms, lai pakāpeniski palielinātu ražotāju finansiālo atbildību;

tā kā daži Kopienas apiņu dārzi ir jāpielāgo attiecībā gan uz ražotajām šķirnēm, gan uz iespēju racionalizēt audzēšanas un ražas novākšanas darbības; tā kā uz vairākiem gadiem būtu jāatvieglo šķirņu nomaiņa apiņu dārzos un to reorganizācija, piešķirot īpašu atbalstu ražotāju grupām, kuras veic šādas darbības;

tā kā, lai nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni ražotājiem, būtu jāparedz atbalsta sistēma; tā kā Komisijai katru gadu pēc ražas realizācijas ir jāiesniedz Padomei ziņojums, lai varētu lemt par vajadzību noteikt šādu atbalstu; tā kā atbalstu var piešķirt, ja šā ziņojuma pārbaudē atklājas, ka vidējā peļņa uz hektāru ir bijusi nepietiekama, ņemot vērā pašreizējo situāciju un paredzamo tirgus tendenci;

tā kā ierosinātajiem pasākumiem ir jānodrošina, ka paredz ievešanas sistēmu, kurā nav ietverti citi pasākumi, izņemot kopējā muitas tarifa īstenošanu; tā kā šo tarifu saskaņā ar Līgumu automātiski piemēro no 1970. gada 1. janvāra;

tā kā šie pasākumi dod iespēju atcelt visus kvantitatīvos ierobežojumus pie Kopienas ārējām robežām; tā kā izņēmuma gadījumos šī kārtība tomēr var izrādīties neefektīva; tā kā šādos gadījumos, lai neatstātu Kopienas tirgu bezpalīdzīgā situācijā pret traucējumiem, kādi varētu rasties, tiklīdz ir atcelti iepriekš spēkā esoši šķēršļi ievešanai, Kopienai ir jābūt pilnvarotai ātri veikt visus vajadzīgos pasākumus;

tā kā Kopienas iekšējā tirdzniecībā jebkādu muitas nodokļu vai līdzvērtīgas iedarbības maksājumu iekasēšanu un jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai līdzvērtīgas iedarbības pasākumu piemērošanu saskaņā ar Līguma noteikumiem automātiski aizliedz no 1970. gada 1. janvāra; tā kā, visbeidzot, ja 1969. gada 31. decembrī nav minimālo cenu, no 1970. gada 1. janvāra automātiski izslēdz Līguma 44. panta izmantošanu;

tā kā visu pasākumu, kas regulē apiņu tirgus kopīgo organizāciju, efektivitāti ierobežotu dažādi dalībvalstu piešķirtie atbalsti; tā kā apiņu tirgum būtu jāpiemēro Līguma noteikumi, kas dod iespēju izvērtēt dalībvalstu piešķirtos atbalstus un aizliegt piešķirt atbalstus, kas neatbilst kopīgajam tirgum; tā kā tomēr būtu jāparedz pagaidu sistēma valstu atbalstiem, ko piešķir par līgumiem, kas uz vairākiem gadiem noslēgti pirms stājusies spēkā tirgus kopīgā organizācija;

tā kā Kopiena būtu jādara finansiāli atbildīga par dalībvalstu izdevumiem, kas radušies tādu prasību rezultātā, ko paredz šīs regulas īstenošana saskaņā ar regulu noteikumiem par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu;

tā kā pāreja no dalībvalstīs spēkā esošās sistēmas uz šajā regulā paredzēto sistēmu ir jāveic saskaņā ar iespējami vislabākajiem nosacījumiem; tā kā šā iemesla dēļ var izrādīties, ka ir vajadzīgi pārejas pasākumi;

tā kā apiņu tirgus kopīgajā organizācijā vienlaicīgi un piemērotā veidā ir jāņem vērā Līguma 39. un 110. pantā paredzētie mērķi;

tā kā, lai atvieglotu ierosināto noteikumu īstenošanu, būtu jāparedz procedūra, kas noteiktu ciešu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju Pārvaldības komitejas ietvaros,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Izveido apiņu tirgus kopīgu organizāciju attiecībā uz šādiem produktiem:

KMT pozīcijas Nr.	Preču apraksts
12.06	Apiņu rogas un apiņu milti

2. Noteikumi par realizēšanu un tirdzniecību ar trešām valstīm attiecas arī uz šādiem produktiem:

KMT pozīcijas Nr.	Preču apraksts
13.03 A VI	Dārzeņu sulas un apiņu ekstrakti

3. Šajā regulā:

a) "apiņi" ir kaltētas ložņājošā (sievišķā) apiņa auga (*humulus lupulus*) ziedkopas, kas pazīstamas arī kā rogas; šīm ziedkopām, kas ir zaļgani dzeltenā krāsā un olveida formā, ir ziedkātiņš, un to garākais izmērs parasti ir no 2 līdz 5 cm;

b) "apiņu pulveris" ir produkts, ko iegūst, samaļot apiņus, un kas satur visus tā dabiskos elementus;

c) "apiņu pulveris ar paaugstinātu apiņu miltu saturu" ir produkts, kas iegūts, samaļot apiņus pēc mehāniskas lapu, stublāju, kauslapu un stīgu noņemšanas;

d) "apiņu ekstrakts" ir koncentrēti produkti, kas iegūti, šķīdinot apiņus;

e) "jaukti apiņu produkti" ir divu vai vairāku iepriekš minēto produktu maisījums.

I SADAĻA

Realizācija

2. pants

1. Uz 1. pantā minētajiem produktiem, kuri novākti Kopienā vai gatavoti no Kopienā novāktiem apiņiem, attiecas sertifikācijas procedūra attiecībā uz izcelsmes apzīmējumu.

2. Sertifikātu var izsniegt tikai par produktiem, kuri:

— ir novākti atzītos ražošanas apgabalos vai gatavoti no šādiem produktiem,

— pieder Kopienas šķirņu sarakstā iekļautām šķirnēm vai ir gatavoti no šādiem produktiem, un

— kuru kvalitātes standarti atbilst obligātajiem realizācijas ierobežojumiem, kuri ir derīgi īpašā realizācijas posmā.

3. Saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību Padome pēc Komisijas priekšlikuma katram produktam pieņem vispārējus sertifikācijas procedūras noteikumus par izcelsmes apzīmējumu un tās īstenošanas datumu.

3. pants

1. Ja uz 1. pantā minētajiem produktiem attiecas sertifikācijas procedūra attiecībā izcelsmes apzīmējumu, tos var realizēt vai eksportēt tikai tad, ja par tiem ir izsniegts sertifikāts.

2. Lēmumu par pasākumiem, kas paredz atkāpes no 1. punktā paredzētā noteikuma, var pieņemt saskaņā ar 20. pantā paredzēto procedūru:

a) lai atbilstu dažu trešo valstu tirdzniecības prasībām; vai

b) par produktiem, kas paredzēti īpašai izmantošanai.

Iepriekšējā apakšpunktā paredzētie pasākumi:

— nedrīkst ierobežot tādu produktu normālu realizāciju, par kuriem izsniegts izcelsmes apzīmējuma sertifikāts,

— tiem līdzi ir jābūt garantijām, kuras ir paredzētas, lai novērstu pārpratumus ar šiem produktiem.

4. pants

1. Kopienā novāktu apiņu standarta kvalitāti nosaka, pamatojoties uz ārējām iezīmēm un objektīviem kritērijiem.

2. Šā panta piemērošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 20. pantā paredzēto procedūru.

5. pants

1. No trešām valstīm nākušus 1. pantā minētus produktus var ievest tikai tad, ja to kvalitātes standarti ir vismaz līdzvērtīgi realizācijas obligātajiem ierobežojumiem, kas pieņemti līdzīgiem produktiem, kas novākti Kopienā, vai to atvasinājumiem.

2. Regulas 1. pantā minētos produktus uzskata par atbilstošiem 1. punktā minētajam standartam, ja tiem līdzi ir izcelsmes valsts iestāžu izsniegts apliecinājums, kas atzīts par līdzvērtīgu izcelsmes apzīmējuma sertifikātam.

Šo apliecinājumu līdzvērtību pārbauda saskaņā ar 20. pantā paredzēto procedūru.

3. Šā panta piemērošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 20. pantā paredzēto procedūru.

II SADAĻA

Piegādes līgumi

6. pants

1. Jebkuru līgumu par Kopienā ražotu apiņu piegādi, kas noslēgts starp ražotāju vai ražotāju apvienību un pircēju, reģistrē institūcijas, kuras katra dalībvalsts izveidojusi šim nolūkam.

2. Līgumus saistībā ar īpašu daudzumu piegādi par nolīgtām cenām uz laika posmu, kurš attiecas uz vienu vai vairākām ražām, kas noslēgti līdz attiecīgās pirmās ražas gada 1. augustam, apzīmē kā "iepriekš noslēgti līgumi". Tos reģistrē atsevišķi.

3. Dalībvalstis periodiski iesniedz Komisijai statistikas informāciju par līgumu reģistrāciju.

4. Datus, uz kuriem pamato reģistrāciju, var izmantot tikai šīs regulas mērķiem.

5. Šā panta piemērošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 20. pantā paredzēto procedūru.

III SADAĻA

Ražotāju grupas

7. pants

1. Šajā regulā "atzīta ražotāju grupa" ir apiņu ražotāju grupa, kuru atzinusi dalībvalsts saskaņā ar 3. punkta noteikumiem un kura izveidota pēc ražotāju iniciatīvas šim nolūkam, jo īpaši:

a) savas produkcijas vienotai pielāgošanai tirgus prasībām;

b) produkcijas uzlabošanai, nomainot šķirnes un reorganizējot apiņu dārzus;

c) audzēšanas un ražas novākšanas darbību racionalizācijas un mehanizācijas veicināšanai, lai padarītu produkciju ienesīgāku.

2. Šajā regulā "atzīta apvienība" ir atzīta ražotāju grupu apvienība, kurai ir tādi paši mērķi kā šīm grupām un kuru atzinusi dalībvalsts saskaņā ar 3. punkta noteikumiem.

3. Dalībvalstis atzīst ražotāju grupas un to apvienības, kas lūdz šādu atzīšanu un atbilst šādiem vispārējiem nosacījumiem:

a) tām būtu jāpiemēro kopīgi noteikumi ražošanai un realizācijai (realizācijas pirmais posms);

b) tām būtu savos statūtos attiecībā uz ražotājiem, kuri ir grupu dalībnieki, un atzītām ražotāju grupām, kuras ir apvienību dalībnieces, jāiekļauj šādas saistības:

— vai nu realizēt visu produkciju, kuras dēļ tie ir grupas vai apvienības locekļi saskaņā ar piegādes un realizācijas noteikumiem, ko izveidojusi un kontrolē attiecīgi grupa vai apvienība,

— vai arī ļaut, lai visu to produkciju, par kuru ir piešķirta atzīšana, tirgū laistu attiecīgi grupa vai apvienība vai nu tās dalībnieku vārdā un viņu vietā, vai arī tās dalībnieku vārdā, vai arī grupas vai apvienības vārdā un to vietā.

Attiecībā uz ražotāju grupām, šīs saistības nepiemēro par produktiem:

— par kuriem ražotāji ir noslēguši pārdošanas līgumus vai piešķīruši izvēles iespējas pirms iestāšanās grupā, ar noteikumu, ka grupa pirms šo ražotāju iestāšanās ir informēta par šādi nolīgtu saistību apjomu un termiņu un ir tos apstiprinājusi,

— kurus ražotāji drīkst izslēgt no grupas veiktās realizācijas pēc iestāšanās, ar grupas skaidri izteiktu apstiprinājumu;

c) tām būtu jāsniedz pierādījums par ekonomiski dzīvotspējīgu darbību;

d) tām būtu visā darbības jomā jāizslēdz jebkāda Kopienas ražotāju vai to grupu diskriminācija, jo īpaši to valstiskās piederības vai reģistrācijas vietas dēļ;

e) tām būtu jāiekļauj savos statūtos noteikumi nolūkā nodrošināt, lai grupas vai apvienības dalībnieki, kuri vēlas no tās izstāties, varētu to darīt tikai:

— pēc triju gadu dalības grupā vai apvienībā,

— un ar noteikumu, ka tie informē grupu vai apvienību par savu nodomu vismaz divpadsmit mēnešus pirms izstāšanās;

f) tām jābūt vajadzīgajai tiesību un rīcības spējai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai veiktu likumīgu uzņēmējdarbību savas kompetences ietvaros;

g) tām būtu jāiekļauj savos statūtos pienākums turēt atsevišķus kontus darbībām, attiecībā uz kurām tās ir tikušas atzītas.

4. Ražotāju grupu vai apvienību atzīšana ir tās dalībvalsts kompetencē, kuras teritorijā ražotāju grupai vai apvienībai ir reģistrēts birojs.

5. Šā panta piemērošanas noteikumus un jo īpaši tos, kuri attiecas uz 3. punkta a) un c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, pieņem saskaņā ar 20. pantā paredzēto procedūru.

8. pants

Dalībvalstis var piešķirt atbalstu atzītām ražotāju grupām uz trim gadiem pēc to atzīšanas datuma, lai veicinātu to veidošanos un atvieglotu to darbību. Par pirmo, otro un trešo gadu šāda atbalsta apjoms nedrīkst pārsniegt attiecīgi 3 %, 2 % un 1 % no realizēto produktu vērtības, uz kuriem attiecas atzīšana. Tomēr atbalsts pirmajā gadā nedrīkst pārsniegt 60 %, otrajā gadā – 40 % un trešajā gadā – 20 % no ražotāju grupas administratīvajām izmaksām.

Realizēto produktu vērtību par katru gadu aprēķina pēc standarta likmes, pamatojoties uz:

— vidējo produkcijas daudzumu, ko ražotāji ir realizējuši triju kalendāro gadu laikā pirms to iestāšanās grupās vai apvienībās,

— vidējām ražotāju cenām, ko ieguvuši šie ražotāji tādā pašā laika posmā.

9. pants

Dalībvalstis var piešķirt atbalstu ražotāju grupām par darbībām, kas veiktas, vēlākais, 1975. gada 31. decembrī, ne vairāk kā 1 500 norēķinu vienību apmērā par hektāru; atbalsts izmantojams šķirņu nomaiņai un apiņu dārzu reorganizācijai, kā minēts 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

10. pants

1. Saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem vispārējus noteikumus 8. un 9. panta piemērošanai.

2. Sīki izstrādātus 8. un 9. panta piemērošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 20. pantā paredzēto procedūru.

IV SADAĻA

Atbalsts ražotājiem

11. pants

Katru gadu līdz 30. aprīlim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par situāciju apiņu ražošanā un realizācijā.

Ziņojumā jo īpaši ņem vērā cenu tendences un pilnveidojumus apiņu dārzos, ražošanā un prasībās.

12. pants

1. Izveido atbalsta sistēmu attiecībā uz Kopienā ražotiem apiņiem.

2. Atbalstu var piešķirt ražotājiem, lai dotu tiem iespēju gūt taisnīgus ienākumus.

3. Šī atbalsta apjoms par vienu hektāru atšķirsies atkarībā no šķirnes un to nosaka, ņemot vērā:

a) vidējo peļņu, salīdzinot ar vidējo peļņu par iepriekšējām ražām;

b) Kopienas tirgus pašreizējo situāciju un paredzamās tendences;

c) ārējā tirgus tendences un pasaules tirgus cenas.

4. Ja 11. pantā minētais ziņojums liecina, ka Kopienas apiņu tirgus piegādes struktūrā ir struktūrpārpalikumu vai traucējumu rašanās risks, tad atbalsta piešķiršanu var ierobežot, piešķirot apjomu, kas atbilst dotajai teritorijai, pamatojoties uz vidējo rādītāju teritorijām, kas apstrādātas triju gadu laikā pirms apskatāmā gada.

5. Atbalsta apjomu, kas ir spēkā platībām attiecībā uz iepriekšējā kalendārā gada ražu, nosaka līdz 30. jūnijam saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

13. pants

1. Atbalstu ražotājiem piešķir par reģistrētām platībām, kurās ir novākta raža.

Dalībvalstis izraugās institūcijas, kas ir kompetentas reģistrēt katram ražotājam piederošās apiņu audzēšanas platības un kas ir atbildīgas par kontroli un reģistrācijas atjaunināšanu.

2. Šā panta nolūkā dalībvalstis var uzskatīt atzītu ražotāju grupu par vienotu ražotāju.

3. Saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem vispārējus noteikumus šā panta piemērošanai.

4. Sīki izstrādātus šā panta piemērošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 20. pantā paredzēto procedūru.

V SADAĻA

Tirdzniecības sistēma ar trešām valstīm

14. pants

Ja vien šī regula neparedz citādi vai ja Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību pēc Komisijas priekšlikuma nolemj izdarīt atkāpi no tā tirdzniecībā ar trešām valstīm ir aizliegts:

a) iekasēt jebkādu maksu, kurai ir līdzvērtīga iedarbība muitas nodoklim;

b) piemērot jebkādus kvantitatīvus ierobežojumus vai jebkādus pasākumus ar līdzvērtīgu iedarbību.

15. pants

1. Ja ar importu vai eksportu saistītu iemeslu dēļ 1. pantā uzskaitīto Kopienas produktu tirgū ir radušies nopietni traucējumi vai šādu traucējumu draudi, kas var apdraudēt Līguma 39. panta mērķus, tirdzniecībā ar trešām valstīm var piemērot attiecīgus pasākumus līdz šādu traucējumu vai traucējumu draudu novēršanai.

Saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību, pēc Komisijas priekšlikuma, Padome pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā punkta piemērošanai un definē gadījumus, kuros dalībvalstis var veikt aizsardzības pasākumus, kā arī nosaka šādu pasākumu robežas.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas lemj par vajadzīgajiem pasākumiem, par pasākumiem paziņo dalībvalstīm un tos nekavējoties piemēro. Ja Komisija saņem kādas dalībvalsts lūgumu, tā pieņem lēmumu divdesmit četru stundu laikā pēc šā lūguma saņemšanas.

3. Komisijas pieņemtos pasākumus jebkura dalībvalsts drīkst nodot izskatīšanai Padomē triju darba dienu laikā pēc to paziņošanas dienas. Padome sanāk nekavējoties. Tā var grozīt vai atkārtot attiecīgos pasākumus saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību.

VI SADAĻA

Vispārīgi noteikumi

16. pants

Ja vien šī regula neparedz citādi, Līguma 92., 93. un 94. pantu piemēro 1. panta 1. punktā uzskaitīto produktu ražošanai un tirdzniecībai.

Tomēr dalībvalstu piešķirto atbalstu apiņu ražotājiem drīkst saglabāt laika posmā, kad ir derīgi līgumi, kas tikuši noslēgti pirms šīs regulas stāšanās spēkā, ciktāl šis atbalsts pārsniedz 12. pantā paredzētā Kopienas atbalsta apjomu. Šī atbalsta termiņu nevar pagarināt.

17. pants

1. Noteikumus, kas paredzēti regulās par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, piemēro 1. panta 1. punktā uzskaitīto produktu tirgum no šajā regulā paredzētās sistēmas ieviešanas datuma.

2. Šīs regulas 8. un 9. pantā paredzētie pasākumi ir kopīgi pasākumi Padomes 1970. gada 21. aprīļa Regulas (EEK) Nr. 729/70 ([1]) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu 6. panta 1. punkta nozīmē.

([1]) OV L 94, 28.4.1970., 13. lpp.

3. ELVGF Virzības nodaļa atlīdzina dalībvalstīm 25 % no piemērotajiem izdevumiem, kuri tām rodas saistībā ar 8. pantā paredzēto rīcību, un 50 % no piemērotajiem izdevumiem, kas radušies saistībā ar 9. pantā paredzēto rīcību.

4. Atmaksāšanas pieprasījumi attiecas uz izdevumiem, kas radušies viena kalendārā gada laikā, un tos iesniedz Komisijai līdz nākamā gada 30. jūnijam.

5. Kopējo pasākumu kopējās paredzamās izmaksas ELVGF ir 1,6 miljoni norēķinu vienību.

6. Šīs regulas 8. pantā minētās rīcības veikšanas laiks ir desmit gadu laika posms no šīs regulas spēkā stāšanās datuma.

7. Sīki izstrādātus 3. punkta piemērošanas noteikumus pieņem saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 729/70 13. pantā paredzēto procedūru.

18. pants

Dalībvalstis un Komisija viena otrai nosūta šīs regulas īstenošanai vajadzīgo informāciju. Šādas informācijas nosūtīšanas un izdales noteikumus pieņem saskaņā ar 20. pantā paredzēto procedūru.

19. pants

1. Izveido Apiņu pārvaldības komiteju (še turpmāk "Komiteja"), kurā ietilpst dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

2. Dalībvalstu balsis Komitejā vērtē saskaņā ar Līguma 148. panta 2. punktu. Priekšsēdētājs nebalso.

20. pants

1. Ja ir jāievēro šajā pantā noteiktā kārtība, jautājumus izskatīšanai Komitejā iesniedz tās priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pārstāvja pieprasījuma.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par šiem pasākumiem termiņā, ko tās priekšsēdētājs nosaka atkarībā no izskatāmo jautājumu steidzamības. Atzinumu pieņem ar 12 balsu vairākumu.

3. Komisija pieņem pasākumus, ko piemēro nekavējoties. Tomēr, ja šie pasākumi nav saskaņā ar Komitejas atzinumu, tad Komisija par to tūlīt paziņo Padomei. Šajā gadījumā Komisija drīkst atlikt pasākumu piemērošanu uz laiku līdz vienam mēnesim no paziņošanas datuma.

Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību drīkst pieņemt atšķirīgu lēmumu viena mēneša laikā.

21. pants

Komiteja var izskatīt jebkuru citu jautājumu, ko tās priekšsēdētājs iesniedzis vai nu pēc savas iniciatīvas, vai arī pēc dalībvalsts pārstāvja lūguma.

22. pants

Šo regulu piemēro, vienlaicīgi ņemot vērā Līguma 39. un 110. pantā izvirzītos mērķus.

23. pants

Ja ir vajadzīgi pārejas pasākumi, lai atvieglotu pāreju no dalībvalstīs spēkā esošās sistēmas uz šajā regulā paredzēto sistēmu, jo īpaši, ja jaunās sistēmas ieviešana paredzētajā datumā izraisītu būtiskus sarežģījumus, šādus pasākumus pieņem saskaņā ar 20. pantā paredzēto procedūru. Tie ir joprojām piemērojami, vēlākais, līdz 1972. gada 31. jūlijam.

24. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulas 11., 12. un 13. panta noteikumus pirmo reizi piemēro 1971. gada ražai.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1971. gada 26. jūlijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

A. MORO